

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa I. J.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji "(...)" S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 lipca 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 11 grudnia 2018 r., sygn. akt VI ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 11 grudnia 2018 r. Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację pozwanego ubezpieczyciela od wyroku Sądu Okręgowego w W. z 30 stycznia 2017 r., którym m.in. zasądzono na rzecz trzech występujących w sprawie powodów kwoty po 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

W punkcie I skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego skarżący oświadczył, że zaskarża wyrok „w całości w zakresie I. J.”. Następnie w punkcie IV skarżący stwierdził, że składa skargę kasacyjną „od wyżej opisanego wyroku, zaskarżając ten wyrok w całości”. We wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania (pkt IV.1.) nie zostało

sprecyzowane, czy wyrok ma zostać uchylony w całości czy też w części, natomiast w sformułowanym jako ewentualny wniosek o „uchylenie zaskarżonego wyroku i zmianę zaskarżonego wyroku” (pkt IV.2.) stwierdzono, że chodzi o zmianę przez „oddalenie powództwa I. J. w całości”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy m.in. wskazanie, czy orzeczenie, od którego jest wniesiona skarga, zostało zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), a także sformułowanie wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3).

W orzecznictwie przyjmuje się, że określenie zakresu zaskarżenia powinno być precyzyjne i nie może budzić wątpliwości, bowiem wraz z podstawami kształtuje zakres rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Niedopuszczalne jest, by konieczne było określanie zakresu zaskarżenia na podstawie złożonych zabiegów interpretacyjnych (zob. m.in. postanowienia SN z 18 maja 2018 r., IV CSK 616/17; z 7 czerwca 2017 r., II PZ 7/17; z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15; z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15; z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13). Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie tego wymogu nie spełnia, gdyż zakres zaskarżenia został w niej określony w dwóch punktach pozostających ze sobą w sprzeczności.

W odniesieniu do wymogu sformułowania wniosku kasacyjnego w orzecznictwie przyjmuje się, że odrzuceniu podlega skarga, w której strona nie sprecyzowała, w jakiej części żąda uchylenia i zmiany zaskarżonego wyroku (por. m.in. postanowienia SN z 15 czerwca 2016 r., II CZ 43/16; z 11 stycznia 2011 r., V CSK 272/10; z 17 maja 2006 r., II PZ 17/06, OSNP 2007, nr 9-10, poz. 136). W niniejszej sprawie wniosek główny skargi kasacyjnej o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania nie zawiera takiego sprecyzowania.

Wskazać należy również, że bezwzględnym wymogiem jest, aby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem

skargi (por. m.in. postanowienia SN z 12 października 2007 r., V CSK 309/07, OSNC-ZD 2008, nr C, poz. 81; z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12; z 10 kwietnia 2013 r., III CSK 64/13; z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13; z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16). W niniejszej sprawie, ze względu na niejednoznaczność określenia zakresu zaskarżenia oraz brak wskazania zakresu żądanego uchylecia zaskarżonego wyroku we wniosku głównym, nie da się stwierdzić istnienia korelacji między zakresem zaskarżenia a zakresem wniosku kasacyjnego.

Z tych względów skarga kasacyjna została odrzucona przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

jw